

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Pavla Molka a JUDr. Ivo Pospíšila v právní věci žalobce: **H. Ch.**, zast. Mgr. Jindřichem Lechovským, advokátem se sídlem Šlejnická 1547/13, Praha 6, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 10. 2018, č. j. OAM-1275/DS-PR-P12-2018, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 11. 2. 2019, č. j. 60 Az 71/2018 - 49, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

Kasační stížnosti žalobce **se** odkladný účinek **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Plzni (dále jen „krajský soud“), kterým byla výrokem I. podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítnuta jeho žaloba proti shora uvedenému rozhodnutí žalovaného, výrokem II. bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, a výrokem III. byla ustanovenému zástupci stěžovatele přiznána odměna a náhrada hotových výdajů ve výši 8 228 Kč. Podle rozhodnutí žalovaného je státem příslušným k přijetí stěžovatele zpět podle čl. 18 odst. 1 písm. d) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 ze dne 26. června 2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států (dále jen „nařízení Dublin III“), Spolková republika Německo, žádost o udělení mezinárodní ochrany je podle § 10a odst. 1 písm. b) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), nepřípustná a řízení o udělení mezinárodní ochrany se podle § 25 písm. i) zákona o azylu zastavuje.

[2] Součástí blanketní kasační stížnosti ze dne 20. 3. 2019, která byla doplněna dne 23. 4. 2019, byl návrh na přiznání odkladného účinku. Hrozící vážnou újmu stěžovatel spatřoval v nebezpečí nutnosti návratu do Libye, jelikož Itálie není jeho věc schopna řádně posoudit; v této souvislosti odkázal na usnesení NSS ze dne 8. 4. 2016, č. j. 8 Azs 18/2016 - 39. Pokud by nebyl kasační stížnosti odkladný účinek přiznán, nemohl by v ČR, kde požádal o udělení mezinárodní ochrany, setrvat až do skončení soudního řízení a využít svých práv účastníka řízení, musel by vycestovat do Německa a podvolit se deportaci do

Libye, čímž by došlo k nenapravitelnému zásahu do jeho práv a ohrožení jeho osoby. Přiznání odkladného účinku nemůže mít závažný dopad do práv jiných osob.

[3] Žalovaný ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku uvedl, že jeho přiznání je vyhrazeno pouze pro ojedinělé případy, kdy by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nenahraditelnou újmu. Mučení, trestání, nelidské či ponižující zacházení ve smyslu zákona o azylu stěžovateli v SRN nehrozí. SRN je vzorovou multikulturní zemí s plně zajištěnými standardy azylového systému. Podstatou řízení podle nařízení Dublin III je pouze určení státu příslušného k posouzení žádosti o udělení mezinárodní ochrany, přičemž SRN svou příslušnost uznala. ČR vrací stěžovatele do SRN k dalšímu řízení, nikoli do země původu (Státu Libye). Návrhu by proto nemělo být vyhověno.

[4] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. platí, že kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přičemž § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. upravující odkladný účinek žaloby se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. musí být pro přiznání odkladného účinku naplněny dva předpoklady. Soud přizná žalobě (kasační stížnosti) odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro navrhovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Soud zjišťuje jen to, zda jsou uvedené zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku splněny. Nezabývá se tedy věcným posouzením věci.

[5] Odkladný účinek představuje prostředek mimořádné povahy. Kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví je mimořádným opravným prostředkem, u něhož nelze automaticky očekávat přiznání odkladného účinku. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Tento postup proto musí být vyhrazen pouze pro výjimečné případy (srov. usnesení ze dne 22. 12. 2003, č. j. 7 A 115/2002 - 67, č. 760/2006 Sb. NSS). Současně je na žadateli o odkladný účinek, aby vyličil individualizované a závažné okolnosti, pro něž se domnívá, že v jeho případě nastala mimořádná situace, která vyžaduje, aby byly účinky pravomocného rozhodnutí odloženy.

[6] Pouze obecná argumentace osobním setrváním v ČR až do skončení soudního řízení o kasační stížnosti za účelem využití práv účastníka řízení (tedy argumentace právem na spravedlivý proces) pro přiznání odkladného účinku nepostačuje (srov. usnesení ze dne 6. 1. 2016, č. j. 2 Azs 271/2015 - 32; ze dne 11. 10. 2017, č. j. 6 Azs 270/2017 - 28; nebo ze dne 20. 3. 2019, č. j. 9 Azs 52/2019 - 19). Pokud stěžovatel spojuje újmu, jež mu hrozí, s návratem do Libye, popřípadě s azylovým řízením v Itálii, soud připomíná, že podle rozhodnutí žalovaného má být přemístěn do SRN, která je státem příslušným k posouzení jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Proti azylovému řízení v SRN však žádné výhrady nevznese, neuvedl ani jiné důvody pro přiznání odkladného účinku.

[7] Nejvyšší správní soud s ohledem na shora uvedené dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku podle § 107 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 73

pokračování

odst. 2 s. ř. s. nejsou splněny. Tímto usnesením soud nepředjímá meritorní posouzení případu a rozhodnutí ve věci samé.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. dubna 2019

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu